5 A 137/2002-25

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **Ing. L. V.,** zastoupeného Mgr. Jaroslavem Vaškem, advokátem se sídlem Lískovecká 2089, Frýdek-Místek, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy,** se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy a spojů ze dne 27. 8. 2002, č. j. 45/2002-510-RK/2,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ministra dopravy a spojů ze dne 27. 8. 2002, č. j. 45/2002-510-RK/2, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy a spojů, odboru dopravně správních agend ze dne 14. 5. 2002, č. j. 1164/02-160, jímž byla zamítnuta jeho žádost o výměnu osvědčení pro učitele řidičů motorových vozidel za profesní osvědčení, a to z důvodů opožděného podání žádosti.

Proti tomu žalobce v žalobě zejména namítá, že žádost o výměnu osvědčení podal dne 19. 3. 2002 podle části páté článku V. odst. 5 zákona č. 478/2000 Sb., ve znění zákona č. 478/2001 Sb., a podle tohoto ustanovení měl na výměnu nárok. Byl držitelem platného osvědčení pro učitele řidičů motorových vozidel před datem 1. 1. 2001, a pokud mu žalovaný toto právo upřel, učinil tak v rozporu se zákonem, na základě nesprávného a zužujícího

výkladu zákona. Žádost o výměnu byla podána za účinnosti novely zákona č. 247/2000 Sb. a tedy nemohla být zamítnuta. Napadené rozhodnutí je v rozporu s ust. § 46 správního řádu. Proto navrhuje zrušení rozhodnutí ministra včetně rozhodnutí prvostupňového a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Věc nebyla skončena Vrchním soudem v Praze do 31. 12. 2002, proto byla podle § 132 zákona 150/2002 Sb., soudní řád správní, postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) - tedy v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu.

Žalovaný (od 1. 1. 2003 Ministerstvo dopravy) v písemném vyjádření k žalobě poukázal na důvody vydaných správních rozhodnutí, které odpovídají zjištěnému skutečnému stavu věci i zákonu, a navrhl zamítnutí žaloby.

Nejvyšší správní soud je oprávněn zkoumat napadená rozhodnutí v mezích žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

Žalobce namítá, že podmínky pro výměnu osvědčení splňoval. K tomu vyplynulo ze správního spisu, že žalobce podáním ze dne 19. 3. 2002 požádal Ministerstvo dopravy a spojů o výměnu osvědčení, když k žádosti připojil kopii výpisu z evidenční karty řidiče, kopii osvědčení pro učitele řidičů motorových vozidel, kopii řidičského průkazu a kopii diplomu. Ministerstvo dopravy a spojů, odbor dopravně správních agend rozhodnutím ze dne 14. 5. 2002, č. j. 1164/02-160, zamítl žádost s odůvodněním, že žádost nebyla podána v souladu s ust. § 60 odst. 3 zákona č. 247/2000 Sb. do 31. 12. 2001 a tím dosavadní osvědčení pozbylo platnosti. V rozkladu žalobce namítl, že nebyla vzata v úvahu novela zákona provedená zákonem č. 478/2001 Sb. Ministr, po projednání v rozkladové komisi, rozklad zamítl a v napadeném rozhodnutí opět vycházel z nedodržení podmínek stanovených v § 60 odst. 3 zákona č. 247/2000 Sb., v jejichž důsledku bylo osvědčení předložené se žádostí neplatné.

Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, v původním znění (dále jen zákon), stanovil v § 60 odst. 3, že držitel osvědčení pro učitele výcviku vydaného před účinností tohoto zákona (dále jen "držitel osvědčení") je povinen nejpozději do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona sdělit ministerstvu údaje a doložit doklady vyžadované pro profesní osvědčení v § 21 tohoto zákona. Nesplní-li tuto povinnost, pozbude dosavadní osvědčení pro učitele výcviku platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001 a od tohoto data byl držitel osvědčení do jednoho roku povinen osvědčit předpoklady vyžadované pro profesní osvědčení, tj. předpoklady stanovené v § 21 zákona pro výuku teorie. Z ustanovení § 60 odst. 3 zákona tedy jednoznačně vyplývá, že původní osvědčení pozbývá platnosti nedoložením stanovených dokladů v určené lhůtě. Ze spisu není zřejmé, že by žalobce tuto podmínku splnil, ani to v žalobě netvrdí.

Zákonem č. 478/2001 Sb. byl shora uvedený zákon změněn, nikoliv však ustanovení § 60 odst. 3. V přechodných ustanoveních novely je skutečně v čl. V. odst. 1 uvedeno, že držitelé osvědčení pro učitele řidičů motorových vozidel, jejichž osvědčení bylo vydáno před 1. lednem 2001, mohou požádat ministerstvo o výměnu dosavadního osvědčení za profesní osvědčení; ministerstvo vymění stávající osvědčení pro učitele za profesní osvědčení. Logicky však lze vyměnit pouze osvědčení platné, nikoliv takové, které ze zákona pozbylo platnosti.

Zákon stanovil podmínky pro výuku řízení motorových vozidel, když pro držitele stávajících osvědčení stanovil zjednodušený postup pro získání nového profesního osvědčení tak, že stanovil právo na výměnu osvědčení tomu, kdo v zákonné lhůtě doložil, že splňuje podmínky i podle nové právní úpravy.

Rozhodnutí ministerstva dopravy a spojů vycházelo z dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a odpovídalo zákonu. Ministr v napadeném rozkladovém řízení nepochybil, když rozklad zamítl. Namítané porušení zákona ani ust. § 46 správního řádu soud neshledal.

Z hlediska žalobou uplatněných námitek bylo rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem; proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 6 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodoval bez jednání za podmínek souhlasu účastníků řízení (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl v tomto přezkumném soudním řízení úspěch, úspěšnému žalovanému náklady řízení přesahující běžnou úřední činnost s tímto řízením nevznikly; soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. 10. 2003

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu